

РЕШЕНИЕ

№ 206

гр. София, 05.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9618** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. А. А., срещу решение № 3652/09.08.2024 г., постановено по нахд № 1844/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 14-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 42-0008999/13.12.2023 г., издадено от и.д.директор на РД „Автомобилна администрация“ С., с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози /ЗАВП/ на касатора е наложена глоба в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41/04.08.2008г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация /Наредбата/.

В касационната жалба са наведени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, поради постановяването му при съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи, че от посочената разпоредба в НП не ставало ясно какви документи е следвало да притежава водача. Твърди, че контролният орган се позовава на текст от Наредбата, който е информационен. Сочи още, че наложената глоба е прекомерна. По тези съображения касаторът моли за отмяна на обжалваното решение.

В съдебно заседание касаторът е редовно призован, но не се явява и не се представлява.

Ответникът – директор на РД „Автомобилна администрация”- С. е редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, III касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно чл.218, ал.1 и ал.2 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, следи служебно.

С оспореното решение, въззивният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 09.11.2023 г., около 10:37 ч., в [населено място], [улица]на около 200 м., преди разклона с [улица]с посока на движение [населено място], С. А. А. е управлявал МПС, марка „М.“ модел „Т. 33.440 ББ“ с рег. [рег.номер на МПС] от кат. N3, като е превозвал товари за собствена сметка. При извършена проверка от св. Ю. С. Б., на длъжност „инспектор“, било установено, че А. не разполага с валидна карта за квалификация на водач, като последната била изтекла на 22.09.2023 г.

За така установеното нарушение е съставен АУАН № 01784/09.11.2023 г. по чл. 2, ал. 1 във вр. § 1, т. 2 от ПЗР от Наредба № 41 от 04.08.2008 г. на МТ: „Водачът на моторно превозно средство извършва превоз за собствена сметка на товари и представя в момента на проверката карта за квалификация на водача № P223722 с изтекъл срок за валидност 22.09.2023 г.“.

Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено обжалваното НП, с което на водача на МПС е наложена глоба в размер на 2000 лв., на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗавП.

СРС е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН. В мотивите е изложено, че твърдяното нарушение се явявало доказано по несъмнен начин, както и че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и съобразено със закона.

Съдът е анализирал събраните доказателства, въз основа на което е извършил правилни фактически установявания и е достигнал до законосъобразни правни изводи, които изцяло се споделят от настоящия състав на касационната инстанция.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на съда, че водачът на процесното МПС е извършил нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41 от 4.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване

на начална квалификация /Наредбата/. Наредбата е издадена от министъра на транспорта на основание чл. 7б, ал. 5 и чл. 7г, ал. 4 от ЗАВП. Съгласно сочената норма, водачите на моторни превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории и подкатегории C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D или D+E, когато с тези превозни средства се извършват обществени превози или превози за собствена сметка, трябва да притежават карта за квалификация на водача.

С. А. А. е извършвал превоз за собствена сметка на товари с управляваното от него МПС. При това положение, водачът на МПС е субект на задължението по чл. 2, ал. 1 от Наредбата, а именно – да притежава карта за квалификация на водача. Макар А. да е притежавал такава, то същата не е била валидна към момента на извършената проверка. Ирелевантен е въпросът дали е било удостоверение за преминат курс, въз основа на който е издадена по-късно картата от 27.11.2023 г. Следва да се отбележи, че изискването на закона е водачът към момента на извършване на обществени превози или превози за собствена сметка да притежава валидна карта за квалификация, а не да бъде в процес на издаване на такава, поради което възраженията на касатора в тази насока са неоснователни.

Правилна е и преценката на СРС за неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН. Касае се за формално нарушение, на просто извършване, поради което не следва да се преценява дали от същото са настъпили вредни последици. В случая липсват обстоятелства, от които да се направи извод, че конкретното административно нарушение, за което лицето е санкционирано, е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Санкцията е определена в абсолютен размер съобразно разпоредбата на чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАВП, поради което няма възможност да бъде редуцирана.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, съдът не констатира неправилност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, III касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3652/09.08.2024 г., постановено по нахд № 1844/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав.

Решението е окончателно.